

771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων

Σημειώσεις – Μέρος 2^ο
Διδάσκων: Α. Ντελόπουλος

ΑΠΘ/THMMY/2001-2

771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων

Διδάσκων:

Α. Ντελόπουλος

Το παρόν αποτελεί σημειώσεις που αντιστοιχούν σε μέρος των διαλέξεων για το μάθημα **771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων** του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης.

Το υλικό των διαλέξεων και των σημειώσεων στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην ύλη του βιβλίου: *Harry R. Lewis and Christos H. Papadimitriou, “Elements of the Theory of Computation,” 2nd edition, Prentice Hall, 1998.*

ΑΠΘ/THMMY/2001-2

771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων

Διδάσκων:

Α. Ντελόπουλος

Πεπερασμένα Αυτόματα

(υπολογιστικές μηχανές πεπερασμένων καταστάσεων)

Ορισμοί, Ιδιότητες, Αντιστοιχία με τις
Κανονικές Γλώσσες

Πεπερασμένα αυτόματα – η κεντρική ιδέα

- Τα πεπερασμένα αυτόματα είναι υπολογιστές με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - Έχουν πεπερασμένη (σταθερού μεγέθους) μνήμη εντός της κεντρικής μονάδας επεξεργασίας
 - Δέχονται ως είσοδο συμβολοσειρές τις οποίες διαβάζουν σειριακά
 - το ένα σύμβολο μετά το άλλο
 - δεν γυρίζουν προς τα πίσω
 - παράγουν ως ‘έξοδο’ μόνο μία ένδειξη για το άν η συμβολοσειρά εισόδου γίνεται αποδεκτή
- Το σύνολο των αποδεκτών συμβολοσειρών είναι η **αποδεκτή γλώσσα** του αυτόματου

Πεπερασμένα αυτόματα – η κεντρική ιδέα

- Τα πεπερασμένα αυτόματα αντιστοιχούν (1-1) σε κανονικές γλώσσες
- Υπάρχουν και πιό σύνθετες υπολογιστικές μηχανές που ακολουθούν...
- Δύο βασικές κατηγορίες
 - αιτιοκρατικά
 - μη αιτιοκρατικά
- Θα δειχθεί ότι οι παραπάνω δύο κατηγορίες είναι ισοδύναμες (!) ώς προς τις γλώσσες που αποδέχονται

Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα

- Αιτιοκρατικό Πεπερασμένο Αυτόματο (ΑΠΑ):
$$M = (K, \Sigma, \delta, s, F)$$
 - K : το πεπερασμένο σύνολο **καταστάσεων**
 - Σ : αλφάβητο
 - $s \in K$: **αρχική κατάσταση**
 - $F \subseteq K$: το σύνολο των **τελικών καταστάσεων**
 - δ : η **συνάρτηση μετάβασης** από το $K \times \Sigma$ στο K
- Μία συμβολοσειρά (συμβόλων του Σ) γίνεται αποδεκτή όταν, διαβάζοντάς την, το M μεταβαίνει (σύμφωνα με τη $\delta: K \times \Sigma \rightarrow K$) από κατάσταση σε κατάσταση (ξεκινώντας από την s) και καταλήγει (εξαντλώντας τη συμβολοσειρά σε οποιαδήποτε **τελική κατάσταση** (εντός του F))

Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα: αναπαράσταση με γράφους

$$M = (K, \Sigma, \delta, s, F)$$

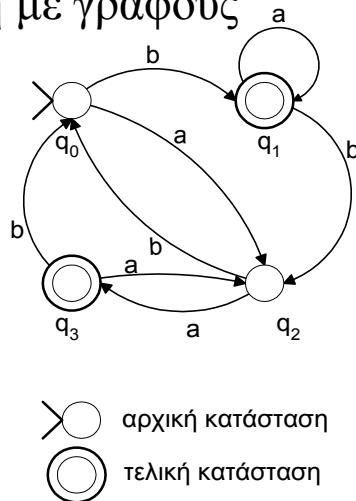
$$K = \{q_0, q_1, q_2, q_3\}$$

$$\Sigma = \{a, b\}$$

$$s = q_0$$

$$F = \{q_1, q_3\}$$

δ : υποδηλώνεται από τη σημειολογία του γράφου
 $\delta(q_0, a) = q_2$, $\delta(q_0, b) = q_1$,
 $\delta(q_1, a) = q_1$, $\delta(q_1, b) = q_2$,
 $\delta(q_2, a) = q_3$, $\delta(q_2, b) = q_0$,
 $\delta(q_3, a) = q_2$, $\delta(q_3, b) = q_0$

↗ αρχική κατάσταση
 ○ τελική κατάσταση

Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα: ολικές καταστάσεις

- **Ολική κατάσταση** $(q, w) \in K \times \Sigma^*$ = η τρέχουσα κατάσταση, q , μαζί με την υποσυμβολοσειρά, w , που απομένει να διαβαστεί
- Η (q, w) ‘παράγει σε ένα βήμα’ την (q', w') (γ ράφουμε $(q, w) \Rightarrow_M (q', w')$) άν και μόνο άν
 - $w = aw'$ για κάποιο $a \in \Sigma$ και
 - $\delta(q, a) = q'$
- Η (q, w) ‘παράγει’ την (q', w') (γ ράφουμε $(q, w) \Rightarrow_M^* (q', w')$) όταν από την (q, w) καταλήγουμε στην (q', w') μετά από έναν αριθμό (δεκτό και το 0) βημάτων
- Η σχέση \Rightarrow_M^* είναι το ανακλαστικό μεταβατικό κλείσιμο της \Rightarrow_M
- Η συμβολοσειρά w είναι **αποδεκτή** από το M όταν $(s, w) \Rightarrow_M^* (q, e)$, $q \in F$

Μη Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα

- Μη Αιτιοκρατικό Πεπερασμένο Αυτόματο (ΜΑΠΑ):
 $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$
 - K : το πεπερασμένο σύνολο καταστάσεων
 - Σ : αλφάβητο
 - $s \in K$: αρχική κατάσταση
 - $F \subseteq K$: το σύνολο των τελικών καταστάσεων
 - Δ : η σχέση μετάβασης είναι υποσύνολο του $K \times (\Sigma \cup \{e\}) \times K$
- Βασικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τα ΑΠΑ
 - πολλαπλή επιλογή: από μία κατάσταση q το ίδιο σύμβολο ένδεχεται να οδηγεί σε περισσότερες της μιας καταστάσεις, q_i
 - ‘κόλλημα’: κάποιες καταστάσεις μπορεί να μη διαθέτουν νόμους μετάβασης για ορισμένα σύμβολα της εισόδου
 - ‘μετάβαση εν κενώ’: επιτρέπεται η μετάβαση στην επόμενη κατάσταση χωρίς διάβασμα του επόμενου συμβόλου (δηλ. ‘διαβάσμα’ του e)

Μη Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα: αναπαράσταση με γράφους

$$M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$$

$$K = \{q_0, q_1, q_2, q_3\}$$

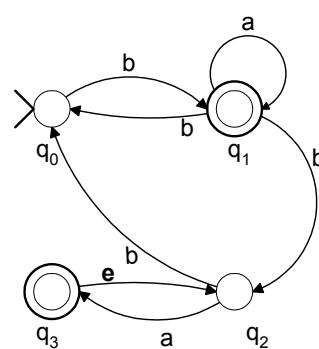
$$\Sigma = \{a, b\}$$

$$s = q_0$$

$$F = \{q_1, q_3\}$$

Δ : υποδηλώνεται από τη σημειολογία του γράφου

$$\Delta = \{(q_0, b, q_1), (q_1, a, q_1), (q_1, b, q_0), (q_1, b, q_2), (q_2, a, q_3), (q_2, b, q_0), (q_3, e, q_2)\}$$

Μη Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα

- Μη Αιτιοκρατικότητα = ‘από την ίδια αρχική κατάσταση και για την ίδια συμβολοσειρά εισόδου το ΜΑΠΑ οδηγείται σε πολλές εναλλακτικές καταστάσεις
- Μια συμβολοσειρά, w , είναι αποδεκτή από το ΜΑΠΑ, M , όταν με την ολοκλήρωση διαβάσματος της w , το M καταλήγει σε τουλάχιστο μία **τελική κατάσταση**.

Μη Αιτιοκρατικά Πεπερασμένα Αυτόματα: ολικές καταστάσεις

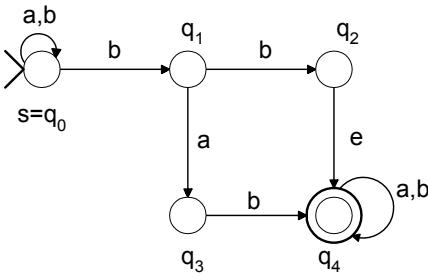
- **Ολική κατάσταση** $(q,w) \in K \times \Sigma^*$: όπως και στα ΑΠΑ
- Η (q,w) ‘**παράγει σε ένα βήμα**’ την (q',w') (γράφουμε $(q,w) \xrightarrow{M} (q',w')$) άν και μόνο άν
 - $w=aw'$ για κάποιο $a \in \Sigma \cup \{e\}$ και
 - $(q,a,q') \in \Delta$
- Η (q,w) ‘**παράγει**’ την (q',w') (γράφουμε $(q,w) \xrightarrow{M}^* (q',w')$) όταν από την (q,w) καταλήγουμε στην (q',w') μετά από έναν αριθμό (δεκτό και το 0) βημάτων
 - Βεβαίως η (q',w') είναι **μία** από τις εναλλακτικές
- Η σχέση \xrightarrow{M}^* είναι το ανακλαστικό μεταβατικό κλείσιμο της \xrightarrow{M}
- Η συμβολοσειρά w είναι **αποδεκτή** από το M όταν $(s,w) \xrightarrow{M}^* (q,e)$, $q \in F$

ΜΑΠΑ: παράδειγμα

Η γλώσσα $L(M) = \text{'όλες οι συμβολοσειρές που περιέχουν το bb ή το bab'}$

$(q_0, bababab) \xrightarrow{M} (q_0, ababab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_0, babab) \dots$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_0, e) \text{ μη τελική}$
 αλλά επίσης
 $(q_0, bababab) \xrightarrow{M} (q_1, ababab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_3, babab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_4, abab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_4, bab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_4, ab)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_4, b)$
 $\quad \quad \quad \xrightarrow{M} (q_4, e) \text{ τελική}$

Γενικά για να μπορεί να φτάσει από την q_0 στην τελική q_4 πρέπει να υπάρχουν τα σύμβολα bb (πάνω μονοπάτι) ή bab (κάτω μονοπάτι)

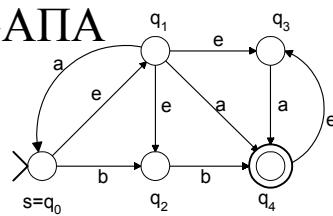

Σχέση Αιτιοκρατικών – Μη Αιτιοκρατικών Αυτομάτων

- Κάθε ΑΠΑ είναι ΜΑΠΑ
 - $\Delta(q_1, a, q_2) = (q_1, a, \delta(q_1, a))$
 - $K \times \Sigma \times K \subseteq K \times (\Sigma \cup \{e\}) \times K$
- Για κάθε ΜΑΠΑ υπάρχει ισοδύναμο (= που αποδέχεται την ίδια γλώσσα) ΑΠΑ
 - Θεώρημα:
 Έστω ΜΑΠΑ $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ και ΑΠΑ $M' = (K', \Sigma', \delta', s', F')$, τότε
 $L(M) = L(M')$ αν $K' = 2^K$, $F' = \{Q/Q \in K' \text{ και } Q \cap F \neq \emptyset\}$, $s' = E(s)$,
 $\delta'(Q, a) = \cup \{E(p) : p \in K \text{ και } (q, a, p) \in \Delta \text{ για κάποιο } q \in Q\}$ όπου $E(q) \equiv \{p \in K : (q, e) \xrightarrow{M^*} (p, e)\}$
 - Απόδειξη: Στηρίζεται στο γεγονός ότι για $w \in \Sigma^*$ και $p, q \in K$, ισχύει ότι $(q, w) \xrightarrow{M^*} (p, e) \Leftrightarrow (E(q), w) \xrightarrow{M^*} (P, e)$ για κάποιο $P \in F$ (δείξτε το με επαγωγή). Τότε $w \in L(M) \Leftrightarrow (s, w) \xrightarrow{M^*} (f, e)$ με $f \in F \Leftrightarrow (E(s), w) \xrightarrow{M^*} (Q, e)$ για κάποιο $Q \in F' \Leftrightarrow w \in L(M')$ ο.ε.δ.

Παράδειγμα ΜΑΠΑ→ΑΠΑ

- ΜΑΠΑ: $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ με
 $K = \{q_0, q_1, q_2, q_3, q_4\}$, $\Sigma = \{a, b\}$
 $s = q_0$, $F = \{q_4\}$ και
 $\Delta = \text{όπως φαίνεται στο σχήμα}$
 Τότε $E(q_0) = \{q_0, q_1, q_2, q_3\}$, $E(q_1) = \{q_1, q_2, q_3\}$, $E(q_2) = \{q_2\}$, $E(q_3) = \{q_3\}$,
 $E(q_4) = \{q_3, q_4\}$
- Οπότε το ισοδύναμο ΑΠΑ $M' = (K', \Sigma', \delta', s', F')$ με
 $K' = 2^K = \{\emptyset, \{q_0, q_1, q_2, q_3\}, \{q_0, q_1, q_2, q_3, q_4\}, \{q_3, q_4\}, \dots\}$, όπου $|K'| = 2^5 = 32$
 $\Sigma = \{a, b\}$, $s' = Q_0 = E(q_0) = \{q_0, q_1, q_2, q_3\}$,
 $F' = \{\{q_4\}, \{q_0, q_4\}, \{q_1, q_4\}, \{q_2, q_4\}, \{q_3, q_4\}, \{q_0, q_1, q_4\}, \dots\}$
 και συνάρτηση μετάβασης που υπολογίζεται σιγά-σιγά ώς εξής:
 $\delta'(s', a) = \cup \{E(p) : p \in K \text{ και } (q, a, p) \in \Delta \text{ για κάποιο } q \in s'\} = E(q_0) \cup E(q_4)$ αφού
 όλες οι μεταβάσεις της μορφής (q, a, p) με $q \in s'$ είναι οι εξής τρεις: (q_1, a, q_0) ,
 (q_1, a, q_4) και (q_3, a, q_4) και συνεπώς το $p \in \{q_0, q_4\}$.
 Ομοίως $\delta'(s', b) = E(q_2) \cup E(q_4)$, κ.λπ.

Πράξεις Γλωσσών Αποδεκτών από Πεπερασμένα Αυτόματα - Κλειστότητα

Θεώρημα:

Το σύνολο των γλωσσών που είναι αποδεκτές από πεπερασμένα αυτόματα είναι κλειστό ως πρός τις (μεταξύ γλωσσών) πράξεις :

1. Ένωση
2. Παράθεση
3. Kleene Star
4. Συμπλήρωμα
5. Τομή

Ένωση Αποδεκτών Γλωσσών

- Αν M_1, M_2 ΜΑΠΑ , με το ίδιο αλφάβητο Σ , τότε
 $L(M_1) \cup L(M_2) = L(M)$ όπου $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ με
 - $K = K_1 \cup K_2 \cup \{s\}$ (s μία νέα κατάσταση)
 - $F = F_1 \cup F_2$
 - $\Delta = \Delta_1 \cup \Delta_2 \cup \{(s, e, s_1), (s, e, s_2)\}$ (s_1, s_2 οι αρχικές καταστάσεις των M_1, M_2)
- Απόδειξη:
 $w \in L(M_1) \cup L(M_2) \Leftrightarrow$
 $(s_1, w) \xrightarrow{M_1} (f_1, e) \text{ ή } (s_2, w) \xrightarrow{M_2} (f_2, e)$ για κάποιο $f_1 \in F_1$ ή $f_2 \in F_2 \Leftrightarrow$
 $(s, w) \equiv (s, ew) \xrightarrow{M} (s_1, w) \xrightarrow{M_1} (f_1, e) \text{ ή } (s, w) \equiv (s, ew) \xrightarrow{M} (s_2, w) \xrightarrow{M_2} (f_2, e) \Leftrightarrow$
 $(s, w) \xrightarrow{M} (f, e)$ για κάποιο f (το f_1 ή f_2) $\in F \Leftrightarrow$
 $w \in L(M)$

Παράθεση Αποδεκτών Γλωσσών

- Αν M_1, M_2 ΜΑΠΑ , με το ίδιο αλφάβητο Σ , τότε
 $L(M_1)L(M_2) = L(M)$ όπου $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ με
 - $K = K_1 \cup K_2$
 - $F = F_2$
 - $\Delta = \Delta_1 \cup \Delta_2 \cup \{(f, e, s_2) : f \in F_1\}$
 - $s = s_1$
 - όπου s_1, s_2 οι αρχικές καταστάσεις των M_1, M_2
- Το M ξεκινά προσομοιώνοντας το M_1 και σε αυθαίρετο σημείο μεταπηδά από μία τελική κατάσταση του M_1 στην αρχική κατάσταση του M_2 .

Kleen Star Αποδεκτών Γλωσσών

- Αν M_1 ΜΑΠΑ με αλφάβητο Σ , τότε $L(M_1)^* = L(M)$ όπου $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ με
 - $K = K_1 \cup \{s_1'\}$ όπου s_1' μία νέα κατάσταση
 - $F = F_1 \cup \{s_1'\}$
 - $\Delta = \Delta_1 \cup \{(f, e, s_1) : f \in F_1\} \cup \{(s_1', e, s_1)\} = \Delta_1 \cup \{(f, e, s_1) : f \in F\}$
 - $s = s_1'$
- Αφους $s = s_1' \in F$ η συμβολοσειρά $w = e$ είναι αποδεκτή
- Κάθε συμβολοσειρά, w , αποδεκτή από το M_1 είναι αποδεκτή και από το M .
- Όταν διαβαστεί μία υπο-συμβολοσειρά που είναι αποδεκτή από το M_1 , είναι ενδεχόμενες μία ή περισσότερες τελικές καταστάσεις του M_1 όποτε από κεί το M (χωρίς να διαβάσει νέο σύμβολο) μπορεί να μεταπηδήσει στην αρχική κατάσταση του M_1 και να επαναλάβει τη διαδικασία.

Συμπλήρωμα Αποδεκτών Γλωσσών

- Αν το M είναι ΑΠΑ με αλφάβητο Σ , τότε $L(M_c) = \Sigma^* - L(M)$ όπου $M_c = (K, \Sigma, \delta, s, K-F)$
- Το M_c ταυτίζεται με το M μόνο που οι τελικές καταστάσεις του ενός είναι μή τελικές καταστάσεις του άλλου

Τομή Αποδεκτών Γλωσσών

- Αν M_1, M_2 ΜΑΠΑ , με το ίδιο αλφάβητο Σ , τότε
 $L(M_1) \cap L(M_2) = \Sigma^* - ((\Sigma^* - L(M_1)) \cup (\Sigma^* - L(M_2)))$
- Κατά συνέπεια με βάση τα προηγούμενα μπορεί να κατασκευαστεί ΜΑΠΑ M τέτοιο ώστε:

$$L(M) = L(M_1) \cap L(M_2)$$

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
A. Ντελόπουλος

Κλειστότητα Αποδεκτών Γλωσσών

- Το σύνολο των γλωσσών που είναι αποδεκτές από πεπερασμένα αυτόματα είναι κλειστό ώς προς τις πράξεις:
 - Ένωση
 - Παράθεση
 - Kleen Star
 - Συμπλήρωμα
 - Τομή
- Απόδειξη: Προκύπτει από τα προηγούμενα εφόσον για κάθε μία από τις παραπάνω πράξεις μπορούμε να κατασκευάσουμε ΠΑ που να υλοποιεί τη γλώσσα που προκύπτει

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
A. Ντελόπουλος

Σχέση Αποδεκτών και Κανονικών Γλωσσών

- Μία Γλώσσα είναι Κανονική **αν και μόνο αν** είναι αποδεκτή από κάποιο πεπερασμένο αυτόματο!
- Απόδειξη:
 - “**μόνο αν**”:
 - Κάθε κανονική γλώσσα προκύπτει από τις γλώσσες $\{\}, \{a\}$ (όπου $a \in \Sigma$) μέσω των πράξεων Ένωση, Παράθεση, Kleen Star. Οι γλώσσες $\{\}, \{a\}$ είναι αποδεκτές από απλά ΠΑ και συνεπώς λόγω της κλειστότητας (βλ. προηγούμενα) κάθε κανονική γλώσσα είναι αποδεκτή από κάποιο ΠΑ
 - “**αν**”:
 - Αν $M = (K, \Sigma, \Delta, S, F)$ τότε υπάρχει $K \in R$ τέτοια ώστε $L(R) = L(M)$. Συγκεκριμένα μπορεί να αποδειχτεί ότι $L(R) = \cup \{w \in \Sigma^*: (S, w) \xrightarrow{*} M(f, e), f \in F\}$ όπου κάθε ένα από αυτά τα σύνολα είναι κανονική γλώσσα

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων: Α. Ντελόπουλος

Έλεγχος “Κανονικότητας”

Θεώρημα:

Έστω κανονική γλώσσα L . Υπάρχει $n \in \mathbb{Z}$, $n \geq 1$ τέτοιο που αν $w \in L$ και $|w| > n$ τότε το w μπορεί να γραφεί ως $w = xyz$ όπου:

- $y \neq \epsilon$
- $|xy| \leq n$
- $xy^i z \in L$ για κάθε $i \geq 0$

Απόδειξη:

Έστω n ο αριθμός καταστάσεων του αντίστοιχου ΑΠΑ και $w = w_1 w_2 \dots w_n \dots w_{|w|}$.

Τότε $(q_0, w_1 w_2 \dots w_n) \xrightarrow{M} (q_1, w_2 \dots w_n) \xrightarrow{M} \dots \xrightarrow{M} (q_n, e)$, δηλαδή το M μεταπήδα διαδοχικά σε $n+1$ καταστάσεις. Με βάση την αρχή της φωλιάς των περιστεριών ανάμεσα σ' αυτές θα υπάρχουν δύο ταυτόσημες, έστω οι $q_i = q_j$ συνεπώς η συμβολοσειρά $y = w_i \dots w_j$ είναι η ζητούμενη.

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων: Α. Ντελόπουλος

Ελαχιστοποίηση καταστάσεων

- Υπάρχουν καταστάσεις που
 - δεν είναι επισκέψιμες
 - είναι **ισοδύναμες** ($p \equiv q$)
 - αν $(p, w) \xrightarrow{M^*} (f, e)$ με $f \in F$ τότε $(q, w) \xrightarrow{M^*} (f', e)$ με $f' \in F$ και αντιστρόφως
- Η ελαχιστοποίηση του αυτομάτου συναρτάται με την ανίχνευση κλάσεων ισοδυναμίας στη γλώσσα που αυτό αποδέχεται...

Ισοδύναμες Συμβολοσειρές

Ορισμός:

Αν $L \subseteq \Sigma^*$ και $x, y \in \Sigma^*$ (χωρίς να ανήκουν κατανάγκη στην L) τότε

$$x \approx_L y$$

όταν $\forall z \in \Sigma^*, xz \in L \Leftrightarrow yz \in L$

Η σχέση \approx_L είναι σχέση ισοδυναμίας και διαμερίζει το Σ^*

Το “Ελάχιστο” Αυτόματο

- Έστω κανονική γλώσσα L και N ο αριθμός των κλάσεων ισοδυναμίας \approx_L αυτής
- Τότε **υπάρχει** ΑΠΑ, M , με ακριβώς N καταστάσεις που αποδέχεται την L (δηλ. $L=L(M)$)
- Το αυτόματο αυτό χαρακτηρίζεται ως **“το πρότυπο”** αυτόματο της γλώσσας L
- Αποδεικνύεται (αποδείξτε το...) ότι $M=(K,\Sigma,\delta,s,F)$ με
 - $K=\{[x]/x \in \Sigma^*\}$ = “το πεπερασμένο σύνολο των κλάσεων ισοδυναμίας ολόκληρου του Σ^* ”
 - $s=[e]$
 - $F = \{[x]/x \in L\} =$ “το πεπερασμένο σύνολο των κλάσεων ισοδυναμίας της $L \subseteq \Sigma^* \subseteq K$ ”
 - $\delta([x], a) = [xa]$
- Δεν υπάρχει ΑΠΑ με λιγότερες καταστάσεις που να αποδέχεται την L

Πώς ομως βρίσκουμε τις κλάσεις ; ...

- Ορισμοί:
 - Δύο καταστάσεις p,q λέγονται **ισοδύναμες** ($p \equiv q$) όταν:
αν $(p,w) \Rightarrow_M^* (f,e)$ με $f \in F$ τότε $(q,w) \Rightarrow_M^* (f',e)$ με $f' \in F$ και αντιστρόφως $\forall w \in \Sigma^*$
 - Δύο καταστάσεις p,q λέγονται **n-ισοδύναμες** ($p \equiv_n q$) όταν:
αν $(p,w) \Rightarrow_M^* (f,e)$ με $f \in F$ τότε $(q,w) \Rightarrow_M^* (f',e)$ με $f' \in F$ και αντιστρόφως $\forall w \in \Sigma^* \text{ με } |w| \leq n$
- Λήμμα: $p \equiv_n q$ αν και μόνο αν
 - $p \equiv_{n-1} q$ και
 - $\delta(q,a) \equiv_{n-1} \delta(p,a) \quad \forall a \in \Sigma$

Πώς όμως βρίσκουμε τις κλάσεις ...

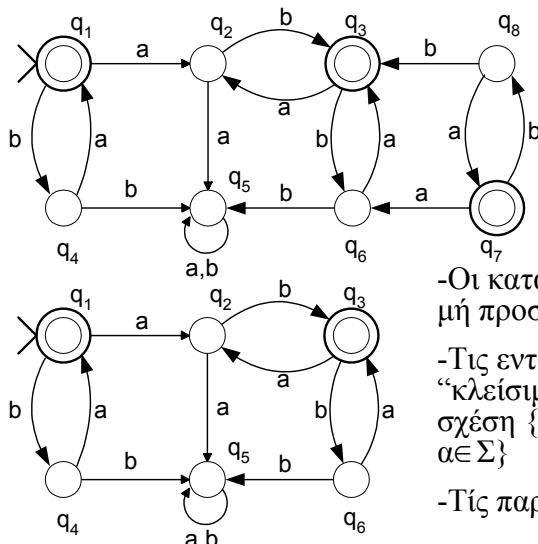
Αρχικά οι κλάσεις ισοδύναμίας των καταστάσεων ώς προς \equiv_0 είναι οι εξής δύο F και $K-F$
repeat for $n:=1,2,\dots$

υπολόγισε τις κλάσεις της \equiv_n από αυτές της \equiv_{n-1} με βάση το Λήμμα

until οι κλάσεις τις \equiv_n ταυτίζονται με τις κλάσεις της \equiv_{n-1}

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
A. Ντελόπουλος

Το “Ελάχιστο” Αυτόματο - παράδειγμα

Αποδεκτή γλώσσα:

$$L(M) = (ab \cup ba)^*$$

(δείξτε το)

-Οι καταστάσεις q_7 και q_8 είναι μή προσπελάσιμες

-Τις εντοπίσαμε βρίσκοντας το “κλείσιμο” της $\{s\}$ ως προς τη σχέση $\{(p,q)/\delta(p,a)=q \text{ για κάποιο } a \in \Sigma\}$

-Τις παραλείπουμε (κάτω σχήμα)

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
A. Ντελόπουλος

Το “Ελάχιστο” Αυτόματο – παράδειγμα (συνέχεια - χρήση του αλγορίθμου)

$$n=0 \quad K1=F=\{q_1, q_3\} \quad K2=K-F=\{q_2, q_4, q_5, q_6\}$$

$$n=1 \quad K1.1=F=\{q_1, q_3\} \quad K2.1=\{q_2\} \\ K2.2=\{q_4, q_6\} \\ K2.3=\{q_5\}$$

$$n=2 \quad K1.1.1=F=\{q_1, q_3\} \quad K2.1.1=\{q_2\} \\ K2.2.1=\{q_4, q_6\} \\ K2.3.1=\{q_5\}$$

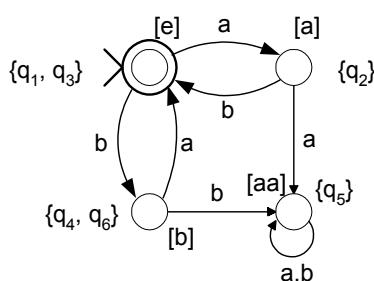
|δια ----> STOP

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
Α. Ντελόπουλος

Το “Ελάχιστο” Αυτόματο – παράδειγμα (συνέχεια-το αποτέλεσμα και οι αντίστοιχες κλάσεις της γλώσσας)

Η αποδεκτή γλώσσα $L(M) = (ab \cup ba)^*$ έχει 4 κλάσεις
ισοδυναμίας

1. $[e]=L$
2. $[a]=La$
3. $[b]=Lb$
4. $[aa]=L(aa \cup bb)\Sigma^*$

Κάθε συμβολοσειρά του Σ^* ανήκει στις 1-4

Άρα το ελάχιστο (πρότυπο) ΑΠΑ έχει 4 καταστάσεις

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
Α. Ντελόπουλος

Αλγόριθμοι για Πεπερασμένα Αυτόματα - 1

1. ΜΑΠΑ $(K, \Sigma, \Delta, s, F) \rightarrow$ ΑΠΑ
 - Πολυπλοκότητα: $O(2^{|K|} |K|^5 |\Sigma| |\Delta|)$
2. KE R \rightarrow ΜΑΠΑ
 - Πολυπλοκότητα: $O(4|R|^2) = O(|R|^2)$
3. ΜΑΠΑ $(K, \Sigma, \Delta, s, F)$ ή ΑΠΑ $(K, \Sigma, \delta, s, F) \rightarrow$ KE
 - Πολυπλοκότητα: $O(|K|^3 3^{|K|})$
4. ΑΠΑ $(K, \Sigma, \delta, s, F) \rightarrow$ Πρότυπο (ελάχιστο) ΑΠΑ
 - Πολυπλοκότητα: $O(|\Sigma| |K|^3)$

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
Α. Ντελόπουλος

Αλγόριθμοι για Πεπερασμένα Αυτόματα - 2

1. Αν L είναι κανονική γλώσσα τότε ο αλγόριθμος που ελέγχει αν κάποιο w ($w \in \Sigma^*$) ανήκει στην L έχει πολυπλοκότητα $O(|w|)$
 - όση χρειάζεται το αντίστοιχο ΑΠΑ για να διαβάσει το w
2. Έστω ΜΑΠΑ $M = (K, \Sigma, \Delta, s, F)$ και $w \in \Sigma^*$. Ο αλγόριθμος που ελέγχει αν $w \in L(M)$ έχει πολυπλοκότητα $O(|K|^2 |w|)$

ΑΠΘ/THMMY/2001-2 771 Η - Θεωρία Υπολογισμών και Αλγορίθμων Διδάσκων:
Α. Ντελόπουλος